

24 februarie – 3 martie

Darurile, o expresie a recunoștinței

Textul de memorat: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16)

Avem un Dumnezeu darnic - acesta este marele adevăr transmis de jertfa Domnului Isus (Ioan 3:16). Și „dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!” (Luca 11:13).

Dumnezeu oferă neîncetat. Așa este El! Iar cei care doresc să reflecte caracterul Său trebuie să ofere și ei neîncetat. Ideea că un creștin ar putea fi egoist este contradicție în termeni!

O cale de a oferi din ceea ce am primit este dăruirea. Așa ne exprimăm recunoștința și dragostea. Când Isus îi va întâmpina în cer pe cei mântuiți, vom avea ocazia de a-i cunoaște pe cei care au aflat despre harul Său ca urmare a darurilor noastre!

Săptămâna aceasta vom aborda câteva aspecte importante legate de aducerea darurilor. Oferirea cu generozitate a darurilor, fie că este vorba despre mijloace, timp ori talente, este un mod convingător de a ne trăi credința și de a reprezenta caracterul Dumnezeului căruia îi slujim.

Duminică, 25 februarie – „Acolo unde este comoara voastră”

1. Cum ne eliberăm de influența pe care o pot avea asupra noastră comorile pământești? Matei 6:19-21; Coloseni 3:1,2

„Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21) este declarația lui Isus. Sensul ei complet poate fi desprins din cele două versete anterioare, unde strângerea comorilor pe pământ este așezată în contrast cu strângerea lor în cer. Trei cuvinte descriu pământul: moliile, rugina, hoții (vers.19), toate transmițându-ne ideea efemerității comorii pământești. „Pe pământ, totul este instabil, nesigur și efemer; toate sunt supuse degradării, distrugerii, furtului și pierderii. Cerul se află la polul opus: totul este etern, durabil, sigur și nepieritor. În cer nu există pierdere.” - C. Adelina Alexe, „Where Your Heart Belongs”, în *Beyond Blessings*, p. 22

Privește la lucrurile pe care le deții. Chiar dacă sunt puține, mai devreme sau mai târziu cele mai multe vor ajunge la gunoi. Excepție face poate doar moștenirea. Însă administratorul înțelept ar trebui să se preocupe de strângerea comorilor în cer. Acolo sunt în siguranță. Nu avem motive să ne temem de recesiune, de hoți sau de prădători.

Pasajul din Matei 6:19-21 conține unul dintre cele mai importante concepte legate de administrarea creștină. „Comoara” ta îți atrage inima, o captivează, o constrânge, o farmecă, o ademenește și caută să o ia în stăpânire. În lumea materială, inima urmează comoara, de aceea este extrem de important unde ai comoara. Cu cât ne preocupăm mai mult de nevoile și de câștigurile pământești, cu atât ne este mai dificil să ne gândim la lucrurile cerești.

Faptele noastre trebuie să fie în acord cu ceea ce spunem. Și, dacă în privința comorilor de pe pământ umblăm prin vedere, în privința comorilor strânse în cer trebuie să umblăm prin credință (2 Corinteni 5:7). Este necesar să ne îngrijim de nevoile noastre de aici (chiar și de pensionare), dar este esențial să privim totul din perspectiva veșniciei.

Ce idee importantă transmite Pavel în Evrei 10:34 prin contrastul dintre averile de pe pământ și avuția din cer?

Luni, 26 februarie – „Ispravnici ai harului lui Dumnezeu”

2. Ce alt dar spune Pavel că ne-a oferit Dumnezeu? Efeseni 2:8

Harul este o favoare nemeritată. Este un dar de care nu suntem vrednici. El a fost revărsat de Dumnezeu peste această planetă și, dacă îl vom primi, va pătrunde în străfundurile ființei noastre și ne va transforma viața acum și pentru totdeauna. În el se cuprinde toată bogăția și forța cerului (2 Corinteni 8:9). El îi uimește chiar și pe îngeri (1 Petru 1:12).

Dintre toate darurile venite de la Dumnezeu, harul Său oferit prin Isus Hristos este cel mai prețios. Fără har, nu am avea nicio speranță. Urmele lăsate de păcat în noi sunt prea adânci ca să putem scăpa vreodată singuri de el. Nici măcar ascultarea de Legea lui Dumnezeu nu ne poate aduce la viață. „Atunci, oare Legea este împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nicidecum! Dacă s-ar fi dat o Lege care să poată da viața, într-adevăr, neprihănirea ar veni din Lege” (Galateni 3:21). Legea nu ne poate mântui. Singura cale de mântuire este prin har.

3. Ce relație există între har și administrarea creștină? Explică în ce fel darurile pe care I le aducem lui Dumnezeu și semenilor noștri sunt o manifestare a harului Său. 1 Petru 4:10

Petru declară că primitorii harului lui Dumnezeu sunt niște „ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu” (1 Petru 4:10). Noi am primit de la Dumnezeu niște daruri și suntem chemați să dăm înapoi din ele. Le-am primit prin har, nu doar spre satisfacția și beneficiul nostru, ci în vederea răspândirii Evangheliei. Ne-au fost oferite cu generozitate și tot cu generozitate suntem chemați să le dăm mai departe.

Gândește-te câte daruri ai primit de la Dumnezeu. Ce poți face pentru a fi un bun administrator al harului Său?

Marți, 27 februarie – Din tot ce avem mai bun

4. Ce lecție putem desprinde din Luca 7:37-47 cu privire la adevăratul motiv de a-I aduce daruri lui Dumnezeu?

Maria a intrat în odaie și l-a văzut pe Isus stând întins la masă. A spart vasul de alabastru cu nard scump și l-a uns picioarele cu el. Unii au considerat fapta ei nepotrivită, dar fiind modul în care își câștigase existența.

Însă ea fusese eliberată de sub stăpânirea demonilor (Luca 8:2). Apoi, Isus l-a înviat pe Lazăr, fratele ei. Inima ei era plină de recunoștință. Parfumul era cel mai valoros lucru pe care îl deținea și a ales să i-l ofere lui Isus în semn de mulțumire.

Incidentul acesta surprinde adevăratul motiv pentru care ar trebui să-I aducem daruri lui Dumnezeu: recunoștința. Cum altcumva am putea răspunde la darul inestimabil al harului Său? Generozitatea Sa ne îndeamnă să dăruim, iar generozitatea și recunoștința sunt cele două ingrediente ale dăruirii autentice, inclusiv a timpului, a puterii fizice, a talentelor și a bunurilor noastre.

5. Ce principiu privitor la aducerea darurilor putem desprinde din textele următoare? Exodul 34:26; Leviticul 22:19-24; Numeri 18:29

Poate că darurile noastre cele mai bune ni se par mici, însă Dumnezeu le prețuiește. Când îi aducem din tot ce avem mai bun, dovedim că El ocupă primul loc în viața noastră. Noi nu-I dăm daruri ca să primim favoruri, ci din recunoștință pentru ce ne-a dat El prin Hristos Isus.

„Consacrarea deplină și generozitatea, alimentate de dragostea recunoscătoare, vor face ca și cel mai mic dar, cea mai mică jertfă adusă de bunăvoie, să poarte mireasma cerului și să capete o valoare inestimabilă. Totuși, după ce l-am adus de bunăvoie Mântuitorului nostru tot ce puteam aduce, oricât de prețios ar fi acel dar pentru noi, dacă ne vom da seama cu adevărat cât de mult îi datorăm lui Dumnezeu și cât de recunoscători ar trebui să-

I fim, tot ce am oferit ni se va părea insuficient și sărăcăcios. Dar îngerii iau aceste daruri, care nouă ni se par sărace, și le prezintă înaintea tronului ca pe o jertfă de un miros plăcut, și sunt primite.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 3, ed. 2011, p. 347

Miercuri, 28 februarie – Din rațiuni sufletești

Deși infim în comparație cu darurile altora, darul văduvei, despre care am amintit într-un studiu anterior, a fost generos fiindcă arăta ceva despre caracterul și inima ei, determinându-L pe Isus să declare: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți ceilalți” (Luca 21:3).

Numai Dumnezeu (Iacov 4:12) ne cunoaște adevăratele motive (Proverbele 16:2; 1 Corinteni 4:5). Se poate să facem lucruri bune din motive greșite. Nu avem nevoie de multă credință ca să oferim din prisos, însă când sacrificăm pentru binele altora, mesajul transmis este foarte convingător.

6. Ce ne spune Pavel despre dăruire și despre motivele dăruirii? Ce principii putem desprinde de aici? 2 Corinteni 8:8-15

Motivul dăruirii se situează undeva între cei doi poli opuși: egoism sau altruism. Conflictul dintre egoism și dăruire este mai frecvent decât orice altă luptă spirituală. Egoismul poate transforma o inimă plină de iubire fierbinte pentru Dumnezeu într-o inimă de gheață. Când acceptăm ca egoismul să intervină în experiența noastră creștină, apar și problemele. Găsim moduri de a ni-l justifica, sub paravanul Numelui lui Hristos.

Totul se reduce la un singur cuvânt: dragostea. Iar dragostea nu se manifestă decât prin renunțare la sine, dispoziția de a dăru și a ne dăru, chiar până la sacrificiu, pentru binele altora.

Dacă nu-I dăruim lui Dumnezeu din dragoste, darurile noastre nu vor reflecta dragostea Sa. Inima egoistă are dragoste doar pentru sine. Să-I cerem Domnului să ne schimbe inima ca să învățăm să iubim așa cum ne-a iubit El!

Dragostea, fundamentul oricărei fapte bune autentice, este esența binefacerii creștine. Dragostea arătată de Dumnezeu față de noi ne inspiră să iubim și este motivul suprem al dăruirii.

Ce valoare au darurile aduse din obligație, și nu din dragoste?

Joi, 1 martie – Experiența dăruirii

Dintre toate lucrurile pe care ni le-a descoperit Hristos cu privire la Dumnezeu, unul ar trebui să fie clar: El ne iubește și ne dorește binele cel mai înalt. Nu ne cere să facem decât ce este spre binele nostru, nu în detrimentul nostru. Aici se include și chemarea de a fi dătători generoși și voioși. Darurile aduse cu mărinimie și de bunăvoie ne fac bine atât nouă, dătătorilor, cât și primitorilor. Doar cei care dăruiesc așa știu că este mult mai fericit să dai decât să primești.

7. Ce principii ale dăruirii mai prezintă Pavel? 2 Corinteni 9:6,7

Aducerea unui dar generos poate și ar trebui să fie un act spiritual personal. Este un act de credință, un semn de recunoștință pentru tot ce am primit prin Hristos.

Și, ca orice act de credință, dăruirea ne sporește credința, întrucât „credința fără fapte este zadarnică” (Iacov 2:20). Nu există metodă mai bună de a ne spori credința decât prin trăirea ei practică, adică făcând acele lucruri care răsar din ea, care iau naștere din ea. Când dăruim de bunăvoie și cu generozitate reflectăm, în felul nostru, caracterul lui Hristos. Îl cunoaștem mai bine pe Dumnezeu purtându-ne așa cum se poartă El. În modul acesta, încrederea noastră în El se întărește și avem ocazia de a gusta și a vedea „ce bun este Domnul” (Psalmii 34:8).

„Se va vedea că slava ce strălucește pe fața lui Isus este slava iubirii care se jertfește pe sine. În lumina de la Calvar se va vedea că legea iubirii care renunță la sine este legea vieții pentru pământ și pentru cer; că iubirea care «nu caută folosul său» își are izvorul în inima lui Dumnezeu și că în Cel blând și smerit se manifestă

caracterul Aceluia care locuiește în lumina de care niciun om nu se poate apropia.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 10

Ce experiență personală ai în legătură cu creșterea credinței prin dăruirea cu generozitate și de bunăvoie?

Vineri, 2 martie – Un gând de încheiere

„Spiritul dărnicii este spiritul Cerului. Spiritul egoismului este spiritul lui Satana. Dragostea lui Hristos, dragostea care se jertfește pe sine este descoperită la cruce. El a dat tot ce avea și apoi S-a dat pe Sine însuși ca omul să poată fi mântuit. Crucea lui Hristos apelează la bunăvoința fiecărui urmaș al binecuvântatului Mântuitor. Principiul ilustrat acolo este de a da și iarăși a da. Transpus în fapte concrete de milă și de bunătate, este adevăratul rod al vieții creștine. Principiul oamenilor lumești este de a dobândi și a dobândi; așa se așteaptă ei să obțină fericirea; dar dus până la capăt, rodul lui este nefericirea și moartea.” - Ellen G. White, în *Advent Review and Sabbath Herald*, 17 oct. 1882

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Matei 22-28

1. Cu cine i-au trimis fariseii pe ucenicii lor ca să-L prindă cu vorba pe Isus?
2. Ce făceau și ce declarau cărturarii și fariseii, ca semn de respect pentru prorocii din vechime?
3. Ce au făcut Domnul Isus și ucenicii înainte de a se duce pe Muntele Măslinilor?
4. Când s-au dus preoții și fariseii să-i ceară lui Pilat ca mormântul să fie bine păzit?

Istoria mântuirii, capitolul 1

5. Ce i-au sfătuit îngerii loiali lui Dumnezeu pe Satana și pe îngerii rebeli să facă?